

RELIGIA

Klasa VIII - 23 kwietnia 2020

Zapisz w zeszytcie
Katecheza

Temat: Inkwizycja – prawda, pamięć i przebaczenie w Kościele.

1. Odmów modlitwę: „Duchu Święty, który oświecasz”

PRZERYSUJ DO ZESZYTU I uzupełnij tekst wyrazami z ramki.

„Jeśli mówimy, że nie mamy,

to samych siebie

i nie ma w nas

Jeżeli wyznajemy nasze,

[Bóg] jako wierny i sprawiedliwy

..... je nam

inas z wszelkiej nieprawości.

Jeśli mówimy, że nie

czynimy Go

i nie ma w nas Jego nauki”.

(1 J 1,8-10)

grzechu * prawdy * oszukujemy * grzechy * odpuści * zgrzeszyliśmy * oczyści * kłamcą

2. Przeczytaj test z katechizmu na str. 141-143 - **wyjaśnij pojęcia inkwizycja, herezaja, heretycy.**

3. Przeczytaj tekst i odpowiedz na pytania pod tekstem.

„Kościół... uznawany jest przez wiarę za niezachwianie święty. Albowiem Chrystus, Syn Boży, który wraz z Ojcem i Duchem Świętym doznaje czci jako «sam jeden Święty», umiłował Kościół jako oblubienicę swoją, siebie samego zań wydając, aby go uświęcić; złączył go też ze sobą jako ciało swoje i hojnie obdarzył darem Ducha Świętego na chwałę Bożą”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 823)

„Kościół obejmujący w łonie swoim grzeszników, święty i zarazem ciągle potrzebujący oczyszczenia, podejmuje ustawicznie pokutę i odnowienie. Wszyscy członkowie Kościoła, łącznie z pełniącymi w nim urzędy, muszą uznawać się za grzeszników. (...) Kościół gromadzi więc grzeszników objętych już zbawieniem Chrystusa, zawsze jednak znajdujących się w drodze do uświęcenia”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 827)

- Za jaki uznawany jest Kościół?
- Kto jest sam jeden Święty?
- Jak Chrystus miłuje Kościół?
- Kto należy do Kościoła?
- Co Kościół powinien nieustannie podejmować?

4. Przepisz notatkę do zeszytu

Kościół jest święty świętością Chrystusa i grzeszny z powodu grzechów popełnianych przez jego członków.

12 marca 2000 r. w Dniu Przebaczenia, św. Jan Paweł II przeprosił za inkwizycję i za każdy przejaw zła obecnego w Kościele.

Wykonane zadanie prześlij do godziny 16:00 dnia 23 kwietnia 2020 na adres: beatamarcinska1@wp.pl lub na Messengera. Wykonaj zdjęcie zeszytu i dołącz je do wiadomości.

5. Pomódl się słowami Psalmu 51

„Zmiłuj się nade mną, Boże, w swojej łaskowości,
w ogromie swego miłosierdzia wymaż moją nieprawość!
Obmyj mnie zupełnie z mojej winy
i oczyść mnie z grzechu mego!
Uznaję bowiem moją nieprawość,
a grzech mój jest zawsze przede mną.
Tylko przeciw Tobie zgrzeszyłem
i uczyniłem, co złe jest w Twoich oczach,
Odwróć oblicze swe od moich grzechów
i wymaż wszystkie moje przewinienia!
Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste
i odnow w mojej piersi ducha niezwykniętego!
Nie odrzucaj mnie od swego oblicza
i nie odbieraj mi świętego ducha swego!
Przywróć mi radość z Twojego zbawienia
i wzmocnij mnie duchem ochoczym!
Otwórz moje wargi, Panie,
a usta moje będą głosić Twoją chwałę”.

Pamiętaj o porannej i wieczornej modlitwie.

43 Inkwizycja – prawda, pamięć i przebaczenie w Kościele

Początki inkwizycji papieskiej sięgają roku 1184, a jej powstanie wiąże się z ówczesną sytuacją w zachodniej Europie, zwłaszcza w południowej Francji, gdzie od blisko 150 lat szerzyła się herezja katarów (albigensów). Przez ponad wiek z heretykami, których działalność prowadziła do anarchii, walczyli władcy świeccy, dopuszczając się przy tym okrucieństw i niesprawiedliwości. Inkwizycja kościelna miała na celu ograniczenie tych nadużyć przez ocenianie, czy ktoś rzeczywiście jest winny herezji. Mogła przekazać władzy świeckiej tylko tego, kto po ustaleniu winy nie okazał skruchy (np. przez cały XIII w. trybunał inkwizycyjny w Tuluzie, gdzie było najwięcej heretyków, przekazał władzy świeckiej tylko 1% osądzonych). Kara „więzienia”, jaką mógł wydać trybunał kościelny, niemal zawsze polegała na przymusowym pobycie w klasztorze i stosowaniu się do reguł życia zakonnego. Także jeśli chodzi o stosowanie tortur, trzeba stwierdzić, że funkcjonujące stereotypy nie są zgodne z prawdą. Przypadki nadużyć ze strony ludzi Kościoła były nieliczne, ale nie wolno o nich zapominać. Właśnie za nie przepraszał w imieniu całego Kościoła katolickiego św. Jan Paweł II w Roku Jubileuszowym.

„Gdy (...) zbliża się ku końcowi drugie tysiąclecie chrześcijaństwa, jest rzeczą słuszną, aby Kościół w sposób bardziej świadomy wziął na siebie ciężar grzechu swoich synów, pamiętając o wszystkich tych sytuacjach z przeszłości, w których oddalili się oni od ducha Chrystusa i od Jego Ewangelii i zamiast dać świadectwo życia inspirowanego wartościami wiary, ukazali światu przykłady myślenia i działania, będące w istocie źródłem antyświadectwa i zgorznienia”.

(Jan Paweł II, List apostolski „Tertio millennio adveniente”, 33)

„Bolesnym zjawiskiem, nad którym synowie Kościoła muszą się pochylić z sercem pełnym skruchy, jest przyzwolenie – okazywane zwłaszcza w niektórych stuleciach – na stosowanie w obronie prawdy metod nacechowanych nietolerancją, a nawet przemocą”.

(Jan Paweł II, List apostolski „Tertio millennio adveniente”, 35)

Do wyznania własnych win i prośby o przebaczenie wzywa Pismo Święte:

Jeśli mówimy, że nie mamy grzechu,
to samych siebie oszukujemy
i nie ma w nas prawdy.
Jeżeli wyznajemy nasze grzechy,
Bóg jako wierny i sprawiedliwy
odpuści je nam
i oczyści nas z wszelkiej nieprawości.
Jeśli mówimy, że nie zgrzeszyliśmy,
czynimy Go kłamcą
i nie ma w nas Jego nauki.

(1 J 1, 8-10)

W homilii wygłoszonej 12 marca 2000 r., w Dniu Przebaczenia, św. Jan Paweł II przeprosił za inkwizycję i za każdy przejaw zła w Kościele.

„Winniśmy wyznać, że jako chrześcijanie ponosimy odpowiedzialność za zło występujące dzisiaj. W obliczu ateizmu, obojętności religijnej, (...) łamania prawa do życia, niewrażliwości na ubóstwo wielu krajów musimy zadawać sobie pytanie, w jakiej mierze i my ponosimy odpowiedzialność.

Za cząstkę winy, jaką każdy z nas przez swoje postępowanie ponosi za te przejawy zła, przyczyniając się do oszpecenia oblicza Kościoła, pokornie prosimy o przebaczenie.

Wyznając nasze winy, jednocześnie wybaczymy innym winy popełnione wobec nas. W ciągu dziejów niezliczeni chrześcijanie znosili szykany, przemoc i prześladowania z powodu swojej wiary. Podobnie jak przebaczyły ofiary tych niesprawiedliwości, tak i my przebaczymy. Dzisiaj i w każdej epoce Kościół stara się oczyszczać pamięć o tych smutnych wydarzeniach z wszelkich uczuć gniewu i pragnienia zemsty. (...) Z przyjęciem przebaczenia Bożego wiąże się powinność przebaczenia braciom i dążenia do wzajemnego pojednania”.

(Jan Paweł II, Przebaczymy i prosimy o przebaczenie)

„Kościół... uznawany jest przez wiarę za niezachwianie święty. Albowiem Chrystus, Syn Boży, który w raz z Ojcem i Duchem Świętym doznaje czci jako

«sam jeden Święty», umiłował Kościół jako oblubienicę swoją, siebie samego zań wydając, aby go uświęcić; złączył go też ze sobą jako ciało swoje i hojnie obdarzył darem Ducha Świętego na chwałę Bożą».

(Katechizm Kościoła katolickiego, 823)

WIEM, ŻE

Kościół potrzebuje
nieustannego
oczyszczenia

? Zastanów się

- Jaką postawę przyjmujesz, gdy ktoś zawinił przeciw tobie?
- W jaki sposób możesz zrobić krok w kierunku pojednania mimo wyrządzonego ci zła?
- Kogo mogło zranić twoje zachowanie?
- Kto czeka na twoje przeproszenie?
- Czy potrafisz prosić o przebaczenie?

! Zapamiętaj

Inkwizycja – kościelna lub świecka instytucja sądownicza, przeciwdziałająca szerzeniu się herezji (kościelna) lub poglądom rewolucyjnym (świecka).

Herezja – błędne ujęcie wiary; powstaje, gdy jedna prawda wiary (lub więcej) zostaje wyrwana z kontekstu całości i jest fałszywie zrozumiana; są to poglądy religijne uznane za sprzeczne z doktryną (nauką) głoszoną przez Kościół.

Heretycy – ci, którzy uważali siebie za chrześcijan, jednak ich nauka w świetle wszystkich prawd wiary była błędna i fałszywa.

„Kościół obejmujący w łonie swoim grzeszników, święty i zarazem ciągle potrzebujący oczyszczenia, podejmuje ustawicznie pokutę i odnowienie. Wszyscy członkowie Kościoła, łącznie z pełniącymi w nim urzędy, muszą uznawać się za grzeszników. (...) Kościół gromadzi więc grzeszników objętych już zbawieniem Chrystusa, zawsze jednak znajdujących się w drodze do uświęcenia”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 827)

✓ Zadanie

1. Wykonaj plakat do słów K.H. Waggerla: „Kto sądzi swego bliźniego, może się zawsze pomylić. Kto mu przebacza, nie myli się nigdy”.
2. Napisz, dlaczego Kościół nieustannie potrzebuje oczyszczenia.
3. Pomódl się o postawę mężnego wyznawania wiary w Chrystusa.